

At ånden blev så redebon hos De Konservative, tror jeg skyldtes, at der var et flertal uden om regeringen for det her forslag. Ja, selv blandt regeringspartierne egne medlemmer var der nogle, der var med.

Det synes jeg bare man skal erkende. Og så vil jeg godt sige, at når vi tager den polemik op, er det bare, fordi vi er nogle få stykker, der under vores forrige ordførertale glædede os over, at det faktisk er sådan, at vi nu har reddet 10. klasse i en udgave, som hele Folketinget kunne være med på. Så polemiserede ministeren, og så fik vi debatten. Forslaget er vi sådan set enige i, det er jo det, vi har lavet forlig om.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg må jo indrømme, at jeg allerede under sidste ordveksling undrede mig over hr. Carsten Hansens noget negative tone til noget, som jeg netop troede var en positiv begivenhed, netop at vi har lavet det her forlig. At der så er nogen, der kan have ondt af, at vi fra konservativ side rent faktisk synes, det er et godt forlig, kan jo kun undre mig endnu mere.

Kl. 19.40

Fra konservativ side er vi af den klare opfattelse, at det her er fuldstændig i den ånd, som vi gik til forhandlingerne i. Det kan kun glæde os, at vi rent faktisk synes, at vi har fået noget konstruktivt ud af det, og jeg ville ikke, hvis hr. Carsten Hansen ikke selv var kommet ind på den der omvandrede historie om, at det her skulle være en afskaffelse af 10. klasse, have nævnt, at det undrede mig, at man rendte rundt med den løgn som en dårlig undskyldning for, at Socialdemokraterne ikke ville være med til at fokusere 10. klasse endnu mere på de svageste. For det er rigtigt: Havde Det Konservative Folkeparti haft 90 mandater, så havde vi haft et større fokus på de svageste. Bl.a. havde der netop været noget mere brobygning. Men jeg synes faktisk, at det er en detalje i et rigtig godt forlig, og derfor ville jeg hellere have beskæftiget mig med det end med detaljer.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Jo, men det er jo, fordi vi var nogle stykker, der var optaget af at skaffe et flertal for en anden løsning – den har vi fået – hvor vi selvfølgelig også har givet og taget i en meget, meget lang

forhandling, før fru Charlotte Dyremose blev ordfører.

Men jeg har det med fru Charlotte Dyremose som med det folketingsmedlem, der engang sagde: Hvis det her er fakta, så benægter jeg fakta. For det er jo det, De Konservative gør her. Nu har Dansk Folkepartis ordfører, hr. Martin Henriksen, stået og bekræftet, at det faktisk var sådan, at regeringen ville noget andet. Det kan fru Charlotte Dyremose da bare erkende: Det var en anden 10. klasse, det var slet ikke det forslag, der ligger her, og man gik med til, at det skulle hedde ungdomsklassen med et helt andet indhold og forbeholdt kun 30 pct. af eleverne.

Det er såmænd bare det, og så synes jeg, at man skulle glæde sig over det forlig i stedet for at sige, at det her forslag præcis ligner det forslag, De Konservative kom med, for det gør det jo slet ikke. Det er bare det, vi vil have fru Charlotte Dyremose til at erkende. Jeg synes, hun skulle glæde sig over forliget og sige: O.k., der var et flertal uden om os denne gang – vi kommer igen en anden gang, men ikke med det her.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jamen som jeg sagde før: Hvis hr. Carsten Hansen ikke havde anlagt den tone, som hr. Carsten Hansen anlagde i sit tidligere indlæg, var jeg gået herved, og så havde jeg glædet mig over et rigtig godt forlig i en positiv ånd, nu hvor vi er nået så langt.

Ja, det er rigtigt, at hvis Det Konservative Folkeparti havde 90 mandater og ikke havde skullet lave det her forlig med hr. Carsten Hansen og Socialdemokraterne, ville det her være en højere grad af fokusering på at hjælpe de svageste. Så ville vi f.eks. via mere brobygning have sikret en større grad af sammenhæng til videreuddannelse. Så ville vi have lagt et klarere fokus på at hjælpe dem, der havde behov for det, inden for den 10. klasse, vi så havde kaldt noget andet.

Men det er jo ligegyldigt, det er ikke det, der er relevant. Det væsentlige her er – det må jeg jo så erkende, og det ville jeg ikke have sagt, hvis ikke hr. Carsten Hansen selv var kommet ind på det – at fakta er, hvis vi skal tale om fakta, at Socialdemokraterne ikke i samme grad som Det Konservative Folkeparti er interesseret i at hjælpe de svageste. Det må vi jo bare erkende, sådan er det, men vi gik til forhandlinger, og gudske-lov nåede vi et godt forlig.